

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 7Cpr/13/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1317210511
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Mésarošová
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2021:1317210511.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III v konaní pred sudkyňou JUDr. Martinou Mésarošovou v spore žalobcu: F. Q., narodený XX.XX.XXXX, trvale pobytom G. XXXX/XX, XXX XX Ž., proti žalovanej: Bezpečnostný a detektívny servis, s.r.o., so sídlom Mierová 118, 821 05 Bratislava, IČO : 34 129 251, o určenie neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru a náhradu mzdy, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu z a m i e t a .

II. Žalovaná má nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Žalobou, doručenou Okresnému súdu Bratislava III dňa 26. 5. 2017, sa žalobca domáhal, aby súd určil, že okamžité skončenie pracovného pomeru zo dňa 28. 3. 2017 je neplatné a pracovný pomer naďalej trvá. Zároveň sa domáhal náhrady mzdy vo výške priemerného zárobku od 30. 3. 2017 do rozhodnutia súdu o skončení pracovného pomeru alebo do dňa, keď žalovaný umožní žalovanému (poznámka súdu: zrejme mal na mysli „žalobcovi“) pokračovať v práci.

2. Žalobu skutkovo odôvodnil tým, že strany sporu uzatvorili dňa 27. 10. 2015 pracovnú zmluvu na dobu určitú do 13. 9. 2017, na základe ktorej žalobca vykonával prácu agenta ochrany majetku na určenom pracovisku v Žiline, objekt IMPA od 1. 11. 2015. Dňa 24. 2. 2017 mu pán B. telefonicky oznámil, že spoločnosť končí s výkonom práce v tomto objekte a písomne mu to oznámil aj listom zo dňa 27. 2. 2017. Všetkých zamestnancov žiadali o ukončenie pracovného pomeru dohodou. Zamestnávateľ mu tiež navrhoval možnosť výkonu práce na inom pracovisku. Dňa 26. 3. 2017 riadne nastúpil na výkon služby o 6.00 hod. do 27. 3. 2017 do 6.00 hod. V čase o 23.06 sa vrátil z obchôdzky po objekte, ktorú riadne zapísal do knihy služieb a následne na parkovisku zbadal motorové vozidlo s bratislavskou poznávacou značkou, pričom mu bolo jasné, že ide o kontrolu. Ďalšiu kontrolu vykonal v čase o 00.35 hod. a opäť ju riadne zapísal do knihy služieb. Asi o 1.00 hod na dvere objektu zabúchala osoba, zistil, že je to pán B., ktorý na neho začal kričať, že spal a nevykonával obchôdzky po objekte a že nebol už druhú hodinu vonku. Odpovedal, že to nie je pravda, poukázal na to, že všetky obchôdzky sú zaznamenané na čipovacom zariadení a zaznačené v knihe služieb. Bol nútený odísť z objektu a ukončiť službu. Z objektu IMPA odišiel cca o 1.35 hod. Ďalšie dni mal podľa rozpisu služieb voľno, a preto dňa 29. 3. 2017 riadne nastúpil do služby. Zistil, že službu vykonáva niekto iný. Dňa 30. 3. 2017 mu bolo doručené okamžité skončenie pracovného pomeru, mailom toho dňa žalobca oznámil zamestnávateľovi, že nesúhlasí s okamžitým skončením pracovného pomeru, nie je si vedomý žiadneho porušenia pracovných povinností a žiada o určenie ďalších služieb, čo sa nestalo. Následne sa evidoval na úrade práce, avšak do dnešného dňa

zamestnaný nie je. Nesúhlasí s tvrdeniami žalovanej o tom, že si neplnil pracovné povinnosti a že došlo k ich porušeniu závažným spôsobom, okamžité skončenie pracovného pomeru považuje za neplatné.

3. Ako dôkazy predložil pracovnú zmluvu zo dňa 27. 10. 2015, oznámenie o skončení prevádzky Žilina zo dňa 27. 2. 2017, mailovú komunikáciu, list zo dňa 17. 3. 2017, okamžité skončenie pracovného pomeru.

4. Žalovaná sa k žalobe vyjadrila podaním zo dňa 31. 10. 2017, žiadala ju ako nedôvodnú zamietnuť. Uviedla, že žalobca bol prijatý na pracovisko IMPA Žilina s tým, že v prípade potreby môže byť presunutý na dočasnú dobu na iné pracovisko, čo svojím podpisom na pracovnej zmluve odsúhlasil. Vzhľadom na neustále krádeže na objektoch spoločnosti IMPA a upozorneniam riaditeľov jednotlivých prevádzok, že na kamerách je vidieť ako zamestnanci žalovanej v nočných hodinách pospávajú, rozhodlo vedenie spoločnosti o vykonaní pravidelných a častejších kontrol výkonu služby. Z týchto dôvodov pristúpila spoločnosť IMPA aj ku zmene ochrany svojich prevádzok v Dolnom Kubíne, Žiline a v Bratislave s prechodom na elektronickú ochranu. Všetkým zamestnancom pred ukončením zmlúv na ochranu objektu bolo ponúknuté iné pracovisko, kde by mohli pokračovať v pracovnom pomere za rovnakých platobných podmienok. Aby pred skončením zmluvy o poskytovaní služieb SBS mohli všetky objekty odovzdať bez nedostatkov, výkon kontrol bol ešte častejší, v nepravidelných intervaloch. Žalobca v dobe sprísneného režimu vykonával dňa 26. 3. 2017 službu na objekte IMPA Žilina. Rozhodnutím vedenia mal nočnú kontrolu vykonať I. L. B. a L. Ž., ktorí mali kontrolovať objekt v Žiline, v Žiari nad Hronom a ukončiť kontrolu v objekte v Šamoríne. Podrobnosti o priebehu kontroly sú uvedené v „zázname z kontroly“. Žalobca nielenže klamal, vôbec si neuvedomil, že v knihe „Prevzatia a odovzdania služby“ dopredu napísal časť obchôdzok. Žalovaná trvá na tom, že žalobcu prepustili za hrubé porušenie pracovných úloh. Žalobca odmietol komunikovať s výkonným riaditeľom I. L. B., riaditeľom pre výkon služby L. Ž., odmietol komunikovať aj s konateľom a majiteľom spoločnosti. Dal podnet na súd ohľadne nezákonného prepustenia, aj vyzval inšpektorát práce v Žiline, aby prekontroloval náležitosti pracovného pomeru zamestnancov žalovaného. Inšpektorát práce konštatoval, že žalovaná neporušila žiadne ustanovenia Zákonníka práce. Žalobca podal oznámenie na Okresné riaditeľstvo Policajného zboru Bratislava II, ktorý len potvrdil rozhodnutie Inšpektorátu práce Žilina, že zo strany žalovanej nebol porušený zákon.

5. Ako dôkazy žalovaná predložila pracovnú zmluvu zo dňa 27. 10. 2015, okamžité skončenie pracovného pomeru, záznam z kontroly zo dňa 26. 3. 2017, odpoveď na mail zo dňa 30. 3. 2017, protokol inšpektorátu práce, záznam o výsledku inšpekcie, list adresovaný Okresnému riaditeľstvu Policajného zboru Bratislava II.

6. Žalobca sa v replike vyjadril, že čipovacie kontrolné body boli nainštalované v polovici roku 2016, riadny spôsob oboznámenia zamestnancov o časoch a intervaloch čipovania nebol urobený, nevie o žiadnej smernici, ktorú uvádza žalovaná v zázname z kontroly zo dňa 26. 3. 2017, ani o tom, že by existoval záznam z kontroly na objekte, o ktorom sa dozvedel až zo súdneho spisu. Zamestnávateľ si mohol hocikedy skontrolovať čipovacie zariadenia, kedy, ako často vykonávali ohliadky kontroly objektu, predmetný kontrolovaný deň si mohla žalovaná preveriť čipovacie zariadenia, ktoré má k dispozícii a je na žalovanej, aby preukázala svoje tvrdenia. Stráženie objektu vykonávali v pracovné dni len v čase od 21.00 hod. do 6.00 hod. a v sobotu od 12.00 hod. do pondelka 6.00 hod. Po skončení pracovného času objekt nebol SBS strážený. Uviedol, že nerozumie tvrdeniu žalovanej o tom, že v Knihe „prevzatia a odovzdania služby“ dopredu napísal časť obchôdzok, je zrejmé, že kontroly na seba nadväzujú, boli totožné s časom reálneho výkonu kontroly. Povinnosti si plnil, dostával osobné ohodnotenie. Poslednú ohliadku vykonal o 1.35 hod., kedy musel objekt na základe príkazu p. B. odovzdať. Poukázal na rozpor v tvrdení žalovanej, ktorá v zázname o kontrole uvádza, že spal, pričom v okamžitom skončení pracovného pomeru je uvedené, že pospával. Poprel, že by nekomunikoval s vedením žalovanej.

7. Žalovaná v duplike uviedla, že žalobca pracoval na objekte IMPA Žilina ešte pred prevzatím objektu žalovanou, pretože po dohode s predošlou SBS žalovaná prevzala aj niektorých zamestnancov. Čipovacie zariadenia boli nainštalované na popud riaditeľa IMPA Žilina z dôvodu, že na kamerovom systéme objektu boli odhalené nedostatky v pravidelnosti obchôdzok pracovníkmi žalovanej. Nie je pravdivé tvrdenie žalobcu, že spôsob ohliadky objektu mimo oplotenia bol iný, ale naopak, neoplotená časť objektu mala byť častejšie kontrolovaná. Kompetencie pracovníkov SBS sú priamo definované v oprávneniach vyplývajúcich zo zákona o SBS. Osobné ohodnotenie, o ktorom sa žalobca zmienil, nebolo vyplácané ako osobné ohodnotenie, ale ako ohodnotenie za administratívnu prácu pri plánovaní služieb. Tento príplatok bol najskôr vyplácaný pánovi Q., ktorý po konfliktoch so žalobcom plánovanie služieb

vzdal. Žalovaná trvá na tom, že I. L. B. z jednej strany a L. Ž. z opačnej strany sledovali dlhšiu dobu ako žalobca sedí a spí na stoličke a nereaguje na osoby v objekte. Hliadka polície, ktorá bola v tom čase na benzínovej pumpe sledovala konanie. Keď začal búchať na dvere pán Ž., aby zobudil žalobcu, hliadka polície vystúpila z auta, ale keď videli komunikáciu s pracovníkom SBS, vrátili sa do auta.

8. Tunajší súd vo veci vyhlásil dňa 23. 5. 2019 rozsudok, ktorým žalobu zamietol a uložil žalobcovi nahradiť trovy konania v plnej výške z dôvodu, že súd jeho konanie, vzhľadom na jeho pracovné povinnosti, klasifikoval ako závažné porušenie pracovnej disciplíny, čo bol dôvod na okamžité skončenie pracovného pomeru zo strany zamestnávateľa. Žalovaná dôvod riadne vymedzila a v spore ho mal súd aj za preukázaný. V dôsledku podaného odvolania žalobcu proti uvedenému rozsudku, bola vec dňa 23. 9. 2019 predložená na rozhodnutie Krajskému súdu v Bratislave (súd druhej inštancie), ktorý uznesením, č. k. 9CoPr/8/2019 - 67 zo dňa 30. 4. 2020, rozsudok tunajšieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Súd druhej inštancie vo svojom rozhodnutí okrem iného dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je potrebné podľa § 389 ods. 1 písm. b), § 391 ods. 1 CSP zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie z dôvodu, že okrem písomného predvolania na ústny termín pojednávania, ktoré obsahovalo pomerne stručné poučenie o niektorých všeobecných procesných právach patriacich stranám sporu, iné poučenie o procesných právach a povinnostiach strany sporu žalobcovi (ani žalovanej) súdom prvej inštancie poskytnuté nebolo. Zároveň konštatoval, že súd prvej inštancie žalobcu vôbec nepoučil o jeho procesných právach, týkajúcich sa individuálnych pracovnoprávných sporov, upravených v § 316 až § 323 CSP. Nesplnenie tejto poučovacej povinnosti zo strany súdu predstavuje nesprávny procesný postup súdu, ktorý znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 389 ods. 1 písm. b/ CSP), keď - vzhľadom na skutočnosť, že ide o pracovnoprávny spor - nebola rešpektovaná požiadavka zachovania princípov rovnosti zbraní.

9. V intenciách zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu si súd splnil voči žalobcovi (aj žalovanej) poučovaciu povinnosť, a to nielen v zmysle § 160 CSP, ale vo vzťahu k žalobcovi ako slabšej strane sporu aj v zmysle osobitnej poučovacej povinnosti (§ 316 až § 323 CSP), týkajúcej sa pracovnoprávných sporov.

10. Dokazovanie vykonal súd oboznámením sa s výsluchom svedka I. L. B., výsluchmi žalobcu a žalovanej, ako aj s ďalšími listinami založenými v spise, pričom zistil tento skutkový a právny stav:

11. Dňa 27. 10. 2015 uzavrela žalovaná ako zamestnávateľ so žalobcom ako zamestnancom pracovnú zmluvu s dňom nástupu do práce 1. 11. 2015 a miestom výkonu práce Žilina s tým, že v prípade potreby má zamestnávateľ právo určiť aj iné miesto výkonu práce zamestnanca na dobu nevyhnutnú a zamestnanec sa zaväzuje, že bude takéto určenie zamestnávateľa akceptovať. Podľa bodu 3. táto pracovná zmluva bola uzavretá na dobu do 13. 9. 2017 so skúšobnou lehotou 3 mesiace. Podľa bodu 12. a 13. pracovnej zmluvy, zamestnanec prehlasuje, že pred uzatvorením pracovnej zmluvy bol oboznámený s právami a povinnosťami, ktoré pre neho budú vyplývať z pracovnej zmluvy a s pracovnými a mzdovými podmienkami, za ktorých bude prácu vykonávať a bol poučený o zásadách bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci a požiarnej ochrane, oboznámený s pracovným poriadkom a s ustanoveniami upravujúcimi zákaz diskriminácie podľa § 13 ZP. Podľa bodu 16. pracovnej zmluvy, zamestnanec je povinný podľa pokynov zamestnávateľa vykonávať prácu osobne podľa tejto pracovnej zmluvy, v určenom pracovnom čase a dodržiavať pracovnú disciplínu, bezpečnostné, protipožiarne predpisy a predpisy o práci na pracovisku.

12. Z oznámenia o skončení prevádzky Žilina zo dňa 27. 2. 2017 vyplynulo, že na základe dvojmesačnej výpovede zo strany objednávateľa služieb IMPA Žilina sa ruší prevádzka žalovanej v Žiline, a to 30. 4. 2017. Žalovaná zároveň oznámila žalobcovi, že mu umožní pokračovať v pracovnom pomere na pracovisku IMPA Bratislava s rovnakým zameraním, rovnakou pracovnou náplňou a časom. V prípade, že po dátume 30. 4. 2017 žalobca nemá záujem pokračovať v pracovnom pomere na pracovisku IMPA Bratislava, žalovaná navrhla uzavrieť dohodu o skončení pracovného pomeru.

13. Oznámením zo dňa 17. 3. 2017 žalobca navrhol žalovanej, aby uzatvorili dohodu o skončení pracovného pomeru s tým, že mu bude vyplatené 1-mesačne odstupné.

14. Z okamžitého skončenia pracovného pomeru zo dňa 28. 3. 2017 súd zistil, že žalovaná okamžite skončila pracovný pomer so žalobcom ku dňu 28. 3. 2017 podľa § 68 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce z dôvodu závažného porušenia pracovnej disciplíny. Uviedla, že dňa 26. 3. 2017 žalobca vykonával službu na objekte IMPA Žilina, kde v čase od 23.00 hod. 26. 3. 2017 do 1.35 hod. 27. 3. 2017 bola vykonaná kontrola riaditeľom spoločnosti I.. L. B. a riaditeľom pre výkon služby L. Ž., pričom bolo zistené závažné porušenie pracovnej disciplíny tým, že žalobca v uvedenom čase nekontroloval objekt v celom rozsahu ani si všimol, že v objekte sa pohybujú iné osoby (kontrolné orgány), a vizuálnou kontrolu cez sklo objektu žalobca pospával na mieste, odkiaľ v žiadnom prípade nemohol kontrolovať objekt pred jeho narušením a až po zakúpení na dvere reagoval na osoby pohybujúce sa v objekte. Na hrubé porušenie pracovnej disciplíny bol žalobca upozornený priamo na mieste a dostal možnosť vyjadriť sa k svojmu priestupku. Žalobca odmietol akúkoľvek komunikáciu priamo na mieste s riaditeľom spoločnosti, na základe čoho bol okamžite prepustený z výkonu služby, lebo nebol predpoklad, že by riadne vykonával službu do skončenia pracovnej zmeny.

15. Emailom zo dňa 30. 3. 2017 žalobca oznámil žalovanej, že si nie je vedomý porušenia svojich pracovných povinností a mal za to, že pracovný pomer trvá a zároveň žiadal o určenie služieb na ďalší mesiac apríl 2017, a to najneskôr do 31. 3. 2017 do 20.00 hod.

16. Zo záznamu z kontroly na objekte IMPA Žilina zo dňa 26. 3. 2017 súd zistil, že dňa 26. 3. 2017 v čase od 23.00 do 1.30 bola na objekte IMPA Žilina vykonaná kontrola, ktorej sa zúčastnili I.. L. B. a L. Ž.. V čase medzi 23.00 až 24.00 žalobca sledoval televíziu vo výstavnej hale objektu. O 24.00 vypol všetky svetlá a stratili tak vizuálny kontakt. Zamestnanec má podľa smernice vykonávať strážnu službu jednak vizuálne, ale je povinný vykonať každú hodinu a pol obchôdzku po objekte a toto má zaznamenať na čipovacom zariadení. Keďže nasledujúcu hodinu nezaznamenali v objekte žiadny pohyb zamestnanca, rozhodli sa o 1.00, že vykonajú fyzickú kontrolu a zistia, kde sa nachádza zamestnanec. Niekoľko minút sa pohybovali po objekte, pričom ich pohyb zamestnanec nezachytil. Vizuálnou kontrolou vnútornej časti objektu, cez výkladné okná zistili, že žalobca sa nachádza v zadnej časti výstavnej haly, sedí v kresle s hlavou opretou a spí. Pohybovali sa v priestore, kde ich musel zaregistrovať, stáli v jeho zornom poli a manipulovali so zapáleným zapaľovačom, pričom žalobca nereagoval. I.. B. išiel ku vchodu výstavnej haly, zabúchal na sklo, zamestnanec sa strhol, vyskočil z kresla a išiel otvoriť. Po otvorení žalobcovi oznámili, že vykonávajú kontrolu a videli ho ako spí. Odpoveďou žalobcu bolo, že on nespí a odmieta s nimi o čomkoľvek diskutovať. Žalobca objekt opustil a šiel osloviť policajnú hliadku, ktorá v tom čase bola na čerpacej stanici. Hliadka po chvíli čerpaciu stanicu opustila a žalobca naďalej odmietal s nimi komunikovať. Žalobcovi následne oznámili, že vzhľadom na zistenia s ním okamžite rozviažu pracovný pomer a už nie je oprávnený pohybovať sa po objekte. Objekt so žalobcom skontrolovali, prevzali od neho kľúče, čipovacie zariadenie a celú dokumentáciu. Celý priebeh zaznamenali do kontrolnej knihy služieb a žalobca opustil objekt. Zvyšok služby zabezpečili tak, že stráženie objektu vykonávali až do skončenia služby I.. L. B. a L. Ž..

17. Listom zo dňa 31. 3. 2017 reagovala žalovaná na email žalobcu zo dňa 30. 3. 2017, v ktorom mu oznámila, že bola pripravená sa stretnúť a celú vec prejednať. Uviedla, že po telefonáte v čase 13.00 hod., kedy už bol konateľ žalovanej na ceste do Žiliny, žalobca informoval žalovanú, že je vo vlaku a cestuje na Štrbské pleso a navrhol termín stretnutia budúci týždeň. Žalovaná konštatovala, že žalobca nie je v daný deň pripravený sa stretnúť a prejednať celú záležitosť.

18. V zázname označenom ako Bezpečnostný a detektívny servis, s.r.o., č. licencie: PS 000 488 (ďalej len „knihy služieb“) je uvedené ukončenie služby žalobcom z dôvodu porušenia pracovnej kázně; kontrola objektu od 6.00 do 1.35 s tým, že nie všetky časy kontroly sú dobre čitateľné, avšak posledné kontroly objektu mali byť uskutočnené v čase 23.00, 00.35 a 1.35.

19. Z protokolu z výkonu inšpekcie zo dňa 16. 5. 2017 súd zistil, že predmetom hlavnej činnosti kontrolovaného subjektu je strážna služba. U zamestnávateľa nepôsobí odborová organizácia, nemá zvolených zástupcov zamestnancov. Bolo zistené, že žalovaná žalobcovi, ktorý v mesiaci 1/2017 vykonával prácu nadčas v rozsahu 10 hodín, neposkytla za prácu nadčas dosiahnutú mzdu a mzdové zvýhodnenie najmenej v sume 25 % ich priemerného zárobku. Inšpektor práce nariadil odstránenie zistených nedostatkov a prijať opatrenia na odstránenie zisteného porušenia predpisov a jeho príčin.

20. Žalovaná listom zo dňa 17. 5. 2017 oznámila Inšpektorátu práce, že nedostatky boli odstránené.

21. Z predloženia dokladov ku skrátenému vyšetrovaniu zo dňa 21. 7. 2017 súd zistil, že žalovaná na základe výzvy predložila príslušnému Okresnému riaditeľstvu PZ BA II doklady v súvislosti s ukončením pracovného pomeru so žalobcom.

22. Žalobca na pojednávaní konanom dňa 30. 4. 2019 argumentoval, že už 13. 3. 2017 mal zo strany žalovanej navrhnutú dohodu o skončení pracovného pomeru, vtedy urobili kontrolu, žiadne porušenie nezistili. Pri druhej kontrole nespál, vedel, že je tam auto, nebolo to pre neho neznáme auto, ani jeho posádka, preto nemal dôvod zasiahnuť. Pokračovať v práci už nemá záujem, na ďalšom zamestnávaní netrvá, pretože zistil, že žalovaný sfaľšoval jeho podpis na dodatku k pracovnej zmluve. Nemal návrhy na doplnenie dokazovania.

23. Konateľ žalovanej uviedol, že kontrola prebehla tak, ako je uvedené v zázname z kontroly, on pri kontrole nebol prítomný.

24. Svedok I. L. B., výkonný riaditeľ žalovanej, na pojednávaní konanom dňa 30. 4. 2019, uviedol, že na kontrolu prišli s L. Ž., ktorý bol vtedy zodpovedný za výkon služby okolo desiatej hodiny a odparkovali v blízkosti čerpacej stanice. Okolo 24.00 hod. zhasli všetky svetlá v kontrolovanom objekte, nebola vykonaná kontrola tak ako mala, každú hodinu, preto začali obchádzať budovu, búchať na výklady, na čo žalobca nereagoval. Cez okná videl, že žalobca sedí zaklonený v kresle a spí. Neskôr otvoril a arogantným spôsobom oznámil, že nemá o čom so svedkom hovoriť. Žalobca opustil objekt na ich pokyn a do skončenia služby stráženie vykonávali oni. Na otázku žalobcu uviedol, že spať ho videl na vlastné oči, preto nepovažoval za potrebné riešiť kamerový záznam a domnieva sa, že za uplynulý čas by sa už nedohľadal. V závere uviedol, že žalobca mal možnosť si vyžiadať kamerový záznam od IMPA.

25. V písomnom podaní zo dňa 17. 5. 2019 žalobca uviedol, že tvrdenia žalovanej o tom, že nevykonával obhliadku viac ako hodinu, sú nepravdivé, pretože ihneď po zaklopaní vstal a išiel k dverám, objekt vizuálne kontroloval a fyzické obhliadky vykonával o 23.00 a o 00.35 hod.

26. Na pojednávaní dňa 23. 5. 2019 sú pripustil zmenu žaloby s tým, že žalobca na ďalšom zamestnávaní netrvá.

27. Žalobca na pojednávaní konanom dňa 2. 12. 2020 uviedol, že trvá na podanej žalobe, ako aj na písomných podaniach a rovnako zotrval aj na svojich doterajších vyjadreniach. Poukázal na rozpory vo výpovedi žalovanej, kde na ostatnom pojednávaní p. Ž. tvrdil, že obchádzku nevykonával. Z kamerového záznamu bolo možné zistiť časy obchádzok a aj výkon kontroly. Dôvodil, že nebola určená písomná dohoda, kde by mali určený plán obchádzok časovým rozvrhom.

28. Konateľ žalovanej argumentoval, že kontroly sa začali najskôr „námatkovo“ a po urgenciách riaditeľov jednotlivých súčastí IMPA boli kontroly vykonávané systematicky z dôvodu, že sa sťažovali na zamestnancov, pretože počas výkonu služby spia. Uviedol, že žalobca sa dozvedel na mieste, počas výkonu kontroly, že s ním bude skončený pracovný pomer a mal zakázaný vstup na pracovisko. Kamerový záznam, na ktorý poukazuje žalobca nie je majetkom žalovanej a vybudoval si ho na svoje náklady majiteľ IMPA. Na otázku súdu, či sa v minulosti v objekte vyskytli krádeže, konateľ žalovanej uviedol, že ich strážnici zabránili krádeži. Objekt bol voľne prístupný z prednej časti s označením zákaz vstupu do areálu, kde parkovali autá a táto časť bola predmetom výkonu služby, nakoľko zadná časť nebola voľne prístupná, tá bola uzamknutá a oplotená. Uviedol, že kontrola pristupovala z prednej časti.

29. Žalobca v reakcii na to uviedol, že na reťazi bola iba značka zákaz vjazdu, a to sa dalo obísť z ktorejkoľvek strany.

30. Podaním zo dňa 10. 12. 2020 žalobca špecifikoval výpočet náhrady mzdy od 30. 3. 2017 do 10.12.2020 a priložil výplatné pásky za mesiace október, november a december 2016 s tým, že celková náhrada mzdy k 10. 12. 2020 podľa vyjadrenia žalobcu predstavuje 21.704,5688 eura.

31. Podľa § 38 ods. 1 Zákonníka práce v znení účinnom do 30. 4. 2017 (ďalej len „Zákonník práce“), písomnosti zamestnávateľa týkajúce sa vzniku, zmeny a skončenia pracovného pomeru alebo vzniku, zmeny a zániku povinností zamestnanca vyplývajúcich z pracovnej zmluvy musia byť doručené

zamestnancovi do vlastných rúk. To platí rovnako o písomnostiach týkajúcich sa vzniku, zmien a zániku práv a povinností vyplývajúcich z dohody o práci vykonávanej mimo pracovného pomeru. Písomnosti doručuje zamestnávateľ zamestnancovi na pracovisku, v jeho byte alebo kdekoľvek bude zastihnutý. Ak to nie je možné, možno písomnosť doručiť poštovým podnikom ako doporučenú zásielku.

32. Podľa § 38 ods. 4 Zákonníka práce, povinnosť zamestnávateľa alebo zamestnanca doručiť písomnosť sa splní, len čo zamestnanec alebo zamestnávateľ písomnosť prevezme alebo len čo ju poštový podnik vrátil zamestnávateľovi alebo zamestnancovi ako nedoručiteľnú, alebo ak doručenie písomnosti bolo zmarené konaním alebo opomenutím zamestnanca alebo zamestnávateľa. Účinky doručenia nastanú aj vtedy, ak zamestnanec alebo zamestnávateľ prijatie písomnosti odmietne.

33. Podľa § 47 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce, odo dňa, keď vznikol pracovný pomer, zamestnanec je povinný podľa pokynov zamestnávateľa vykonávať práce osobne podľa pracovnej zmluvy v určenom pracovnom čase a dodržiavať pracovnú disciplínu.

34. Podľa § 59 ods. 1 Zákonníka práce, pracovný pomer možno skončiť a) dohodou, b) výpoveďou, c) okamžitým skončením, d) skončením v skúšobnej dobe.

35. Podľa § 68 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce, zamestnávateľ môže okamžite skončiť pracovný pomer výnimočne, a to iba vtedy, ak zamestnanec porušil závažne pracovnú disciplínu.

36. Podľa § 68 ods. 2 Zákonníka práce, zamestnávateľ môže podľa odseku 1 okamžite skončiť pracovný pomer iba v lehote dvoch mesiacov odo dňa, keď sa o dôvode na okamžité skončenie dozvedel, najneskôr však do jedného roka odo dňa, keď tento dôvod vznikol. O začiatku a plynutí lehoty rovnako platia ustanovenia § 63 ods. 4 a 5.

37. Podľa § 70 Zákonníka práce, okamžité skončenie pracovného pomeru musí zamestnávateľ aj zamestnanec urobiť písomne, musia v ňom skutkovo vymedziť jeho dôvod tak, aby ho nebolo možné zameniť s iným dôvodom, a musia ho v ustanovenej lehote doručiť druhému účastníkovi, inak je neplatné. Uvedený dôvod sa nesmie dodatočne meniť.

38. Podľa § 74 Zákonníka práce, výpoveď alebo okamžité skončenie pracovného pomeru zo strany zamestnávateľa je zamestnávateľ povinný vopred prerokovať so zástupcami zamestnancov, inak sú výpoveď alebo okamžité skončenie pracovného pomeru neplatné. Zástupca zamestnancov je povinný prerokovať výpoveď zo strany zamestnávateľa do siedmich pracovných dní odo dňa doručenia písomnej žiadosti zamestnávateľom a okamžité skončenie pracovného pomeru do dvoch pracovných dní odo dňa doručenia písomnej žiadosti zamestnávateľom. Ak v uvedených lehotách nedôjde k prerokovaniu, platí, že k prerokovaniu došlo.

39. Podľa § 77 Zákonníka práce, neplatnosť skončenia pracovného pomeru výpoveďou, okamžitým skončením, skončením v skúšobnej dobe alebo dohodou môže zamestnanec, ako aj zamestnávateľ uplatniť na súde najneskôr v lehote dvoch mesiacov odo dňa, keď sa mal pracovný pomer skončiť.

40. Podľa § 36 Zákonníka práce, k zániku práva preto, že sa v ustanovenej lehote neuplatnilo, dochádza len v prípadoch uvedených v § 63 ods. 4 a 5, § 68 ods. 2, § 69 ods. 3, § 75 ods. 3, § 77, § 87a ods. 7, § 193 ods. 2 a § 240 ods. 9. Ak sa právo uplatnilo po uplynutí ustanovenej lehoty, súd prihliadne na zánik práva, aj keď to účastník konania nenamietne.

41. Podľa ustálenej judikatúry najvyšších súdnych autorít je okamžité skončenie pracovného pomeru jednostranný právny úkon účastníka pracovného pomeru adresovaný druhému účastníkovi tohto pomeru, ktorý smeruje k skončeniu pracovného pomeru. Zákon pre platnosť tohto právneho úkonu predpisuje formálne a obsahové náležitosti. Okamžité skončenie pracovného pomeru musí byť písomné a doručené, zamestnávateľ v ňom môže uplatniť iba dôvod uvedený v Zákonníku práce, ktorý v ňom musí skutkovo vymedziť tak, aby ho nebolo možné zameniť s iným dôvodom. Dôvod okamžitého skončenia pracovného pomeru musí byť v písomnom okamžitom skončení pracovného pomeru uvedený tak, aby bolo zrejmé, aké sú skutočné dôvody, ktoré vedú druhého účastníka pracovnoprávneho vzťahu k tomu, že rozvážuje pracovný pomer, aby nevznikli pochybnosti o tom, čo chcel účastník prejavíť, t. j. ktorý zákonný dôvod okamžitého skončenia pracovného pomeru uplatňuje, a aby bolo zabezpečené,

že uplatnený dôvod nebude možné dodatočne meniť. Povinnosť dodržiavať pracovnú disciplínu patrí k základným povinnostiam zamestnanca vyplývajúcim z pracovného pomeru (§ 47 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce) a spočíva v plnení povinností stanovených právnymi predpismi (najmä ustanoveniami § 81, § 82 Zákonníka práce), pracovným poriadkom, pracovnou zmluvou alebo pokynom nadriadeného vedúceho zamestnanca. Ak má byť porušenie pracovnej disciplíny právne postihnutelné ako dôvod na skončenie pracovného pomeru zo strany zamestnávateľa, musí byť toto porušenie pracovných povinností zo strany zamestnanca zavinené (aspoň z nedbanlivosti) a musí dosahovať určitý stupeň intenzity. Zákonník práce pre účely skončenia pracovného pomeru rozlišuje medzi menej závažným porušením pracovnej disciplíny a závažným porušením pracovnej disciplíny. Porušenie pracovnej disciplíny najvyššej intenzity (závažné porušenie) je dôvodom pre okamžité skončenie pracovného pomeru alebo pre výpoveď z pracovného pomeru (§ 68 ods. 1 písm. b) a § 63 ods. 1 písm. e), časť vety pred bodkočiarkou Zákonníka práce). Tieto pojmy, napriek tomu, že od ich vymedzenia závisí možnosť a rozsah postihu zamestnanca, Zákonník práce nedefinuje a ani neustanovuje, z akých hľadísk treba pri ich posudzovaní vychádzať. Jedným zo základných hľadísk pri rozhodovaní o postihu za porušenie pracovnej disciplíny je intenzita porušenia pracovnej disciplíny. Hodnotenie intenzity porušenia pracovnej disciplíny závisí od konkrétnych okolností a ovplyvňuje ho tak osoba zamestnanca, jeho doterajší postoj k plneniu pracovných povinností, spôsob a intenzita porušenia konkrétnych pracovných povinností, ako aj situácia, v ktorej k porušeniu došlo, dôsledky porušenia pre zamestnávateľa, či konanie zamestnanca spôsobilo zamestnávateľovi škodu a pod. Iba závažné porušenie pracovnej disciplíny je dôvodom podľa § 68 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce na okamžité skončenie pracovného pomeru. Vzhľadom na charakter citovaného zákonného ustanovenia, ktoré patrí k právnym normám s neurčitou (abstraktnou) hypotézou, je vždy úlohou súdu, aby podľa svojho uváženia, s ohľadom na okolnosti prípadu, sám túto hypotézu vymedzil. Je vecou súdu, aby posúdil, či sa zamestnanec dopustil zavineného porušenia pracovnej disciplíny, a v prípade kladného záveru rozhodol, o aký stupeň porušenia pracovnej disciplíny v danom prípade ide. Pri týchto úvahách nie je súd obmedzovaný žiadnymi konkrétnymi hľadiskami či hranicami, ale berie do úvahy iba špecifiká prejednávanej veci a podporne i platnú judikatúru (ak táto bola prijatá). Z uvedeného vyplýva, že pri posudzovaní stupňa intenzity porušenia pracovnej disciplíny nie je súd viazaný tým, ako zamestnávateľ vo svojom pracovnom poriadku (alebo v inom internom predpise) hodnotí určité konanie svojho zamestnanca.

42. Právna úprava obsiahnutá v Zákonníku práce viaže platnosť okamžitého skončenia na splnenie stanovených podmienok (§ 68, § 70). Zákon vyžaduje, aby takýto prejav bol urobený v písomnej forme, doručený kvalifikovaným spôsobom (§ 38 Zák. práce) a s dôvodom skutkovo vymedzeným tak, aby bolo zrejmé aká konkrétna skutočnosť (príp. aké konkrétne konanie zamestnanca) je dôvodom okamžitého skončenia pracovného pomeru zamestnanca a kedy táto skutočnosť nastala, čo je významné z hľadiska posúdenia plynutia zákonných lehôt, pre uplatnenie takéhoto dôvodu na rozviazanie pracovného pomeru (§ 68 ods. 2). Skutkové vymedzenie musí byť nezameniteľné s iným dôvodom, aby ho nebolo možné dodatočne meniť, tzn. že skutkové okolnosti dôvodu musia vo svojom súhrne tvoriť skutok nezameniteľný s inými skutkami a ako celok ho možno subsumovať pod niektorú zo skutkových podstát ustanovenia § 68 ods. 1 Zákonníka práce. V prípade pôsobenia odborovej organizácie u zamestnávateľa (zriadenej podľa osobitného predpisu), resp. pôsobenia zamestnaneckej rady alebo zamestnaneckého dôverníka (§ 233), je zamestnávateľ povinný okamžité skončenie pracovného pomeru (alebo výpoveď) pod sankciou jej neplatnosti vopred prerokovať so zástupcami zamestnancov (§ 74), v opačnom prípade táto povinnosť zamestnávateľovi nevzniká a zamestnávateľ koná samostatne (§ 12).

43. Pokiaľ sú splnené uvedené formálne náležitosti, je potrebné skúmať ďalšie zákonné predpoklady platného ukončenia pracovného pomeru zamestnanca, a to preukázanie existencie a odôvodnenosti použitia skutkovo vymedzeného dôvodu okamžitého skončenia pracovného pomeru, nezameniteľným a dostatočne určitým spôsobom, pričom je neprípustné dodatočne tento dôvod v rámci konania o neplatnosť skončenia pracovného pomeru konkretizovať, resp. ho upresňovať alebo meniť. Napokon predpokladom pre preskúmanie okamžitého skončenia pracovného pomeru z hľadiska naplnenia uvedených zákonných podmienok súdom, je potreba včasného podania určovacej žaloby v lehote dvoch mesiacov v zmysle § 77 v nadväznosti na § 36 Zákonníka práce.

44. V danom prípade, žalobca napadol platnosť okamžitého skončenia pracovného pomeru zo dňa 28. 3. 2017 žalobou, doručenou súdu dňa 26. 5. 2017, tzn. v zákonnej lehote dvoch mesiacov, v zmysle § 77 v nadväznosti na § 36 Zákonníka práce. Okamžité skončenie pracovného pomeru bolo dané žalobcovi v písomnej forme a doručené bolo kvalifikovaným spôsobom dňa 30. 3. 2017, bez

povinnosti predchádzajúceho prerokovania so zástupcami zamestnancov, keď z ničoho nevyplývalo, že by zástupcovia zamestnancov u žalovanej pôsobili. Inšpektorát práce tiež v protokole z výkonu kontroly zo dňa 16. 5. 2017 konštatoval, že u žalovanej nepôsobí odborová organizácia a nemá ani zástupcov zamestnancov. Žalobca emailom zo dňa 30. 3. 2017 oznámil žalovanej, že si nie je vedomý porušenia pracovných povinností, mal za to, že pracovný pomer trvá a žiadal o určenie služieb na ďalší mesiac.

45. Pokiaľ ide o skutok zo dňa 26. 3. 2017, pre ktorý žalovaná so žalobcom okamžite skončila pracovný pomer, tento spočíval v tom, že žalobca nekontroloval objekt v celom rozsahu a nevyšiel si, že v objekte sa pohybujú iné osoby (kontrolné orgány), žalobca pospával na mieste, odkiaľ nemohol kontrolovať objekt pred jeho narušením a až po zaklopaní na dvere reagoval na osoby pohybujúce sa v objekte. V uvedenom okamžitom skončení pracovného pomeru je dôvod okamžitého skončenia pracovného pomeru dostatočne skutkovo vymedzený a jeho zámena s iným dôvodom možná nie je. Dokazovaním zároveň bolo preukázané, že uvedené písomné okamžité skončenie pracovného pomeru bolo vyhotovené a žalobcovi doručené dňa 30. 3. 2017, t.j. v lehote určenej podľa § 68 ods. 2 Zákonníka práce. Žalobca bol povinný vykonať strážnu službu dňa 26. 3. 2017 v 24 hodinovej službe v čase od 6.00 hod. do 6.00 hod. 27. 3. 2017. Žalobca tvrdil, že mal každú hodinu a pol vykonať obchôdzku po objekte, pričom uvedené nie je podstatné, keďže jeho povinnosťou bolo kontrolovať a strážiť objekt počas celého výkonu strážnej služby. Dňa 26. 3. 2017 v čase od 23.00 hod. do 1.30 hod. bola na objekte IMPA Žilina, kde žalobca vykonával strážnu službu, uskutočnená kontrola I.. L. B. a L. Ž.. Svedok I.. L. B. dokonca vo svojej výpovedi uviedol, že na kontrolu prišli okolo desiatej hodiny. Ako vyplynulo zo záznamu z kontroly na objekte IMPA Žilina zo dňa 26. 3. 2017, v čase medzi 23.00 až 24.00 hod. žalobca sledoval televíziu a o 24.00 vypol svetlá. Nasledujúcu hodinu v objekte nezaznamenali pohyb žalobcu, preto o 1.00 hod. vykonali fyzickú kontrolu, pohybovali sa po objekte, pričom ich pohyb zamestnanec nezachytil. Cez výkladné okná bolo zistené, že žalobca sa nachádza v zadnej časti haly, sedel v kresle s opretou hlavou a spal. Až po tom, ako I.. B. prišiel ku vchodu a zabúchal na sklo, žalobca vyskočil z kresla a išiel otvoriť. Uvedenú skutočnosť mal súd za preukázanú tiež z výpovede svedka I.. L. B. a z knihy prevzatia a odovzdania služby.

46. Z knihy prevzatia a odovzdania služby tiež vyplýva zápis o kontrole objektu v jednotlivých časových úsekoch, pričom posledné kontroly mali byť vykonané o 23.00, 0.35 a 1.35. Žalovaná namietla, že žalobca dopredu napísal čas obchôdzok, čo si ani neuvedomil. Žalobca reagoval tvrdením, že časy kontroly logicky na seba nadväzujú a sú totožné s časom reálneho výkonu kontroly. To, kedy žalobca zapísal čas výkonu kontroly, nie je podstatné, nakoľko, ak by aj žalobca vykonal kontrolu o 23.00 hod. a o 0.35 hod. a pohyboval by sa po objekte v čase, keď I.. L. B. a L. Ž. boli na mieste kontroly, museli by žalobcu vidieť chodiť po objekte, rovnako by pri obchôdzke musel žalobca spozorovať tieto osoby, resp. museli by sa stretnúť. Žalobca ani výslovne netvrdil, že by ich zhliadol pri obchôdzke alebo spozoroval ich pri obhliadke objektu, práve naopak, tvrdil, že v čase o 23.06 sa vrátil z obchôdzky, ktorú zapísal do knihy služieb a následne uvidel na parkovisku firmy Shell auto, pričom mu bolo jasné, o koho ide. Následne až v čase o 1.00 hod. kontrolné orgány pristúpili k fyzickej kontrole žalobcu, prišli až ku vchodu haly a zabúchali na sklo, pričom až vtedy žalobca otvoril. Žalobca napokon ani čas, kedy mu osoby vykonávajúce kontrolu zabúchali, nerozporoval a potvrdil už v žalobe, že o tomto čase mu zabúchal pán B..

47. Ako vyplynulo z výpovede konateľa žalovanej, kontroly zo strany žalovanej boli robené najskôr náhodne, neskôr systematicky, a to z dôvodu sťažností riaditeľov IMPA na zamestnancov, ktorí počas služby spali. Je teda zrejmé, za akým účelom boli kontroly vykonávané, preto ani kontrola dňa 26. 3. 2017 nemala iný cieľ. Pokiaľ žalobca tvrdil, že vedel o vykonaní kontroly, vedel o koho ide, spozoroval tieto osoby, súdu nie je zrejmé, z akého dôvodu vyčkával až do momentu, kedy mu museli kontrolné orgány zaklopať a až potom otvoril.

48. Pokiaľ žalobca namietal, že nie je pravdou, že by nevykonal kontrolu objektu v rozhodnom čase, nevykonanie kontroly potvrdil svedok I.. L. B., ktorý bol v zmysle pracovnej náplne oprávnený kontrolovať žalobcu, zápis výkonu kontroly riadne zapísal do knihy prevzatia a odovzdania služby a následne bol vyhotovený záznam z kontroly. Súd taktiež poukazuje na to, že záznam kontroly bol súčasťou knihy prevzatia a odovzdania služby, pričom žalobca na tento záznam dopísal, že so zápisom nesúhlasí a o 1.35 hod. prešiel objekt s p. Kvantom, t. j. videl predmetný záznam, resp. jeho obsah.

49. Tvrdenie žalobcu o tom, že až do dňa 30. 3. 2017, kedy mu bolo doručené okamžité skončenie pracovného pomeru, nevedel o tom, že žalovaná s ním chce skončiť pracovný pomer týmto spôsobom, nemôže obstať, nakoľko počas kontroly mu bolo oznámené, že s ním bude skončený pracovný pomer, čo vyplynulo zo záznamu z kontroly a tiež výpovede konateľa žalovanej. Zároveň žalobca odovzdal kľúče od objektu, čo potvrdil svojim podpisom do knihy služieb a objekt opustil. Žalobca mal možnosť konfrontovať so žalovanou záznam do knihy služieb, mal možnosť vyjadriť sa ku kontrole, pričom žalobca reagoval len tým, že do záznamu uviedol, že so zápisom nesúhlasí a na výzvu kontroly, aby sa vyjadril k zisteniam, neodpovedal.

50. Súd pri rozhodovaní vychádzal predovšetkým z toho, aké boli základné povinnosti žalobcu pri výkone jeho práce a dôvody, pre ktoré ich porušil, ako aj situáciu, v ktorej k porušeniu došlo a dôsledky porušenia pre zamestnávateľa, kedy výkon služby prevzali kontrolujúce orgány a stráženie objektu až do skončenia služby museli zabezpečiť. Závažnosť porušenia je odôvodnená aj tým, že sám na danom pracovisku v minulosti službu vykonával a museli mu byť známe tak podmienky výkonu služby ako aj následky porušenia povinností. Súd konanie žalobcu, vzhľadom na charakter vykonávanej práce a jeho pracovné povinnosti vyhodnotil ako závažné porušenie pracovnej disciplíny, čo bolo dôvodom na okamžité skončenie pracovného pomeru zo strany žalovanej. Pokiaľ žalobca namietal, že v zázname z kontroly je uvedené, že spal a v okamžitom skončení pracovného pomeru je uvedené, že pospával, je právne bezvýznamné označenie stavu nebdelosti ako spánok alebo polospánok, keďže v konečnom dôsledku išlo o stav, kedy žalobca nereagoval na osoby, ktoré sa pohybovali po objekte, pričom pristupovali z prednej časti, ktorá bola voľne prístupná a označená zákazom vstupu, resp. vjazdu.

51. S poukazom na vyššie uvedené dôvody súd dospel k záveru, že ide o závažné porušenie pracovnej disciplíny, ktoré je dôvodom okamžitého skončenia pracovného pomeru.

52. Pokiaľ ide o kamerové záznamy, na ktoré poukazoval žalobca, tieto mala podľa jeho vyjadrenia zabezpečiť žalovaná, avšak žalobca nenavrhol, aby súd taký dôkaz zabezpečil. Súd tento dôkaz nevykonal, nakoľko jeho vykonanie by nebolo možné, keďže podľa vyjadrenia žalovanej kamerovými záznamami nedisponuje, tieto nie sú v jej vlastníctve, ale vo vlastníctve majiteľa IMPA a vzhľadom na uplynulý čas by ich nebolo možné dohľadať, resp. ich dohľadanie by bolo problematické.

53. Vzhľadom na uvedené súd dospel k záveru, že žalobca porušil závažne pracovnú disciplínu, keď počas výkonu služby nekontroloval objekt tak, aby si všimol, že po objekte sa pohybujú osoby a aby zamedzil týmto osobám narušenie objektu, pričom kontrolnými orgánmi boli zistené, že žalobca pospával a až po zaklopaní na dvere reagoval na osoby pohybujúce sa v objekte, preto žalovaná mala kvalifikovaný dôvod na okamžité skočenie pracovného pomeru podľa § 68 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce. Súd žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol s tým, že súd považuje pracovný pomer žalobcu za platne skončený okamžitým skončením pracovného pomeru zo strany zamestnávateľa - žalovanej dňom 28. 3. 2017. Keďže nebol preukázaný základ nároku (o určenie neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru), súd sa už nárokmi na náhradu mzdy nezaoberal a aj v tejto časti bola žaloba nedôvodná a súd ju zamietol.

54. Ďalšie tvrdenia a námietky strán sporu boli nadbytočné a v danej veci aj bez právneho významu, preto súd nepovažoval za potrebné sa s nimi osobitne vysporiadať. Podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov, súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku strany, ktorá ju nastolila. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04, II. ÚS 200/09 a podobne). Na ďalšiu argumentáciu nespôsobilú ovplyvniť rozhodnutie vo veci samej, preto súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

55. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

56. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu k veci.

57. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

58. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

59. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a žalovanej, ktorá bola v spore úspešná, priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne tunajší súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti I. výroku tohto rozsudku, ktorým súd rozhodol o veci samej, je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1 CSP).

Proti II. výroku tohto rozsudku, ktorým súd rozhodol o nároku na náhradu trov konania, je prípustné odvolanie (§ 357 písm. m/ CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), v dvoch vyhotoveniach.

Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 362 ods. 1 CSP).

Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 2 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a uvedenie spisovej značky prebiehajúceho konania /§ 127 ods. 1 a ods. 2 CSP/) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne /odvolacie dôvody/ a čoho sa odvolateľ domáha /odvolací návrh/ (§ 363 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie

(§ 366 CSP).

Ak povinný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku. na